

Abstrakt

Předložená dizertace se zabývá polskou zahraniční politikou vůči Ukrajině mezi oranžovou revolucí a krizí Euromaidanu. Práce koncepčně zohledňuje tradice polské emigrační revue Kultura a polsko-ukrajinských vztahů s cílem prokázat hypotézu, že ačkoli nedávná strategie vůči Ukrajině si hodně vypůjčuje od historických konceptů, dělá to tak nekoherentně. Polsko v podstatě navrhuje vlastní strategii, zatímco odkazy na koncepty Kultury slouží jako most, který má zachovat konzistentní obraz o polské východní politice. Dizertační práce dále ukazuje, že etikety romantismu a pragmatismu se obecně používají spíše mechanicky a že je často obtížné vytyčit hranici mezi nimi. Výzkum byl prováděn s využitím metodiky kvalitativní analýzy obsahu a podporován konstruktivistickou teorií. Výsledky jsou prezentovány formou souboru kategorií, které odpovídají hlavním tématům, jejichž podrobná analýza ukázala řadu zajímavých nesrovnalostí. Celkově práce sleduje profil polské strategie vůči Ukrajině se zohledněním specifické role revue Kultura jako nástroje k udržení určité vize Ukrajiny v polské zahraniční politice.